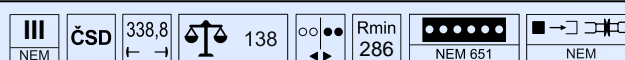

Motorové vozy 137 326–331 a/b a 367-376 a/b byly původně vyvinuty pro regionální provoz na rychlíkových spojích po neelektrifikovaných tratích Říšských drah jako konstrukční řada Stettin. Tři z vozů byly po druhé světové válce převzaty k DB jako řada VT 45.5 (později 645), k jejich vyřazení došlo v roce 1969. Exempláře, které se dostaly do východního Německa k DR, se v polovině 60. let po demontáži pohonu používaly jako dvojité přívěsné vozy. Z těchto vozidel se dochoval bývalý vůz VB 147 551 a/b u železničního klubu Aschersleben. Stroj VT 137 372 byl několik let ve stavu ČSD jako M 262.101. Následně byl však navrácen do Německa a v roce 1951 rozebrán. Právě tento vůz firma Kres zpracovala v podobě stokusové limitované série jako model ve velikosti TT. Pro zpracování recenze model poskytla firma [Hobby Shop s.r.o.](http://www.hobbyshop.cz)

KRES - kat. č. 1389

Vzhled a vybavení

Model dvojdílného motoráku je dodáván v typické „kresácké“ krabičce vystlané molitanem, v níž jsou oba díly vloženy za sebe. Znamená to tedy, že je krabička dosti dlouhá (448 mm) a hůře skladná. Uložení vozů bych přivítal spíše pod sebou. V balení jsou přiloženy otočné šachty, které je možno nasadit do otvorů v rámu na čelech a použít spřáhlo (je však nutno demontovat brzdové hadice), a schůdky pod dveře. Ty lze však instalovat pouze na vitrinový model, neboť by v obloucích překážely natáčejícím se podvozkům. U dveří mimo podvozky jsou schůdky nainstalovány již z výroby, stejně jako brzdové hadice na čelech, háky, madla apod. V zájmu zachování úplnosti modelu by asi bylo lepší hadice fixovat lepidlem, neboť při nechtěném zavazování mohou vypadnout a ztratit se. Jsou pouze nasunuty a stačí neopatrná manipulace s modelem k tomu, aby se uvolnily.

Střecha je jako samostatný díl, přesně lícuje se skříňí a je uchycena 12 zámečky nad každou bočnicí, tak jak je to známé u většiny dalších modelů Kres. Ve střeše motorového dílu je jedno střešní okno nad pravými dvojdílnými dveřmi. Pro otevření modelu stačí opatrně zajet nehtem pod hranu střešního sílu a „odloupnout“. Tím se dostaneme k DPS usazené na příčkách interiéru a zajištěné třemi pojistkami. Na DPS (v hnaném dílu) je samozřejmě 6pinové rozhraní s vloženou analogovou propojkou a zespodu též osvětlení interiéru - 5x LED v hnaném vozu, 12x LED ve druhém vozu. Od DPS vedou čtyři kablíky ke kinematice, která slouží jak k mechanickému, tak k elektrickému propojení vozů. Mezi vozy se nachází imitace přechodových měchů, spojení je velice těsné, v tahu jsou od sebe vzdáleny asi 1 mm, což je naprosto vyhovující. Interiér vozu je v barvě hnědého plastu. Barevné schéma vozu je červenokrémové s šedou střešou a bílým proužkem pod okny. Pojezd je černý. Povrchová úprava i popisky uspokojí i ty nejnáročnější modeláře, jsou naprosto perfektní, a to včetně lvíčka na bočnici. Nápis jsou ostré a čitelné, některé však jen s použitím lupy. Pouze vlastnická značka na levém boku motorového dílu má rezervy, chybí kousek písmene „Č“, a soutisk orámování a výplně hvězdy také není stoprocentní. Je však nutno brát zřetel na fakt, že skříň se v daném místě zaobluje, což může činit při potisku komplikaci. Běžným pohledem tyto věci nepostřehnete. Precizně jsou natištěné i stříbrné rámečky oken. Celková koncepce modelu je po konstrukční stránce velice podobná dříve popisované motorové jednotce [M 494.001](http://www.trainmania.info).

Délka modelu přes nárazníky činí **338,8 mm** (je však v rámci asi jednoho milimetru proměnlivá v závislosti na tom, jede-li napřed díl s motorem, nebo nehnaný vůz), což přesně odpovídá délce předlohy 40.690 mm, stejně jako dvojkolí, jejichž průměr je 7,5 mm, v reálu 900 mm. Běžná dvojkolí drží v podvozcích na čepech, jsou oboustranně izolovaná a sběr proudu zajišťuje všech 12 nepoháněných kol. Hnaný podvozek proud nesbírá vůbec. Vnější osvětlení zajišťují na obou čelech dva reflektory, v nichž jsou umístěny teple bílé a červené ledky. Jejich přepínání je závislé na směru jízdy.

Pohon a jízdní vlastnosti

Pohon zajišťuje 5pólový motor Mashima se setrvačnickem o průměru 11,1 a síle 5 mm. Usazený je přímo na hnaném podvozků a natáčí se s ním. Výkon je přenášěn na obě nápravy tohoto podvozku, jejichž všechna čtyři

kola jsou opatřena bandážemi. Chod motoru je mírně hlasitější, což je u modelů Kres obvyklé, ovšem nijak nenarušuje hranici sluchového komfortu. Po zjetí se model ještě mírně ztišil. V návodu se doporučuje model vždy po delší odstavce zajíždět, a to pouze několik minut při napětí 8 – 10 V. Já jej samozřejmě v rámci seznamování zajížděl v obou směrech podstatně déle. Výrobce garantuje průjezdnost obloukem o poloměru 286 mm, tedy modeláři se starým plechovým kolejivem mohou vůz bez obav používat. Bezproblémový je ale i průjezd poloměru 267 mm.

Hmotnost motorového vozu je 74 g, nehnaný vůz váží o 10 g méně, celý model tedy váží **138 g**. Rozjezd nastává při napětí **3,4 V** rychlostí přibližně **10 km/h** s odběrem proudu **58 mA**. Nejvyšší rychlost při 12 V je **110,6 km/h**, odběr proudu je **85 mA**. Předloha jezdila maximálně **90 km/h**, těch model dosahuje při napětí **10,4 V** a odebírá proud **77 mA**. Dojezd z maximální rychlosti při 12 V je **38 mm**. Není to mnoho, ale vzhledem k délce modelu a počtu sběrných kol bych se žádných výpadků napájení neobával. Rozumnou a oku lahodící rychlostí přibližně 50 km/h jede vůz při necelých 7 V s odběrem proudu cca 65 mA.

Závěr

Jedná se o nádherný model na špičkové technické úrovni, který svým majitelům rozhodně přinese spoustu chvil radosti (i když poněkud draze zaplacené). Pohon dvou bandážovaných náprav dostačuje, sběr proudu z ostatních šesti rovněž. V porovnání s modrou jednotkou M 494.001 na mne působí model mnohem zajímavějším dojmem, přeci jenom kombinace barev červená/krémová má své kouzlo. Na internetu je též možné spatřit ve velikosti H0 model od firmy Brawa, ovšem jeho barevné schéma je celočervené s šedou střešou a bílou linkou pod okny. Asi nikdo se zárukou nepoví, zda vůz během těch několika málo let stihl obdržet oba nátěry a jsou-li tedy obě provedení správná.

Dokumentaci k modelu naleznete [na webu výrobce](#). Informace o předloze jsou [v němčině](#) na Wikipedii.

OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

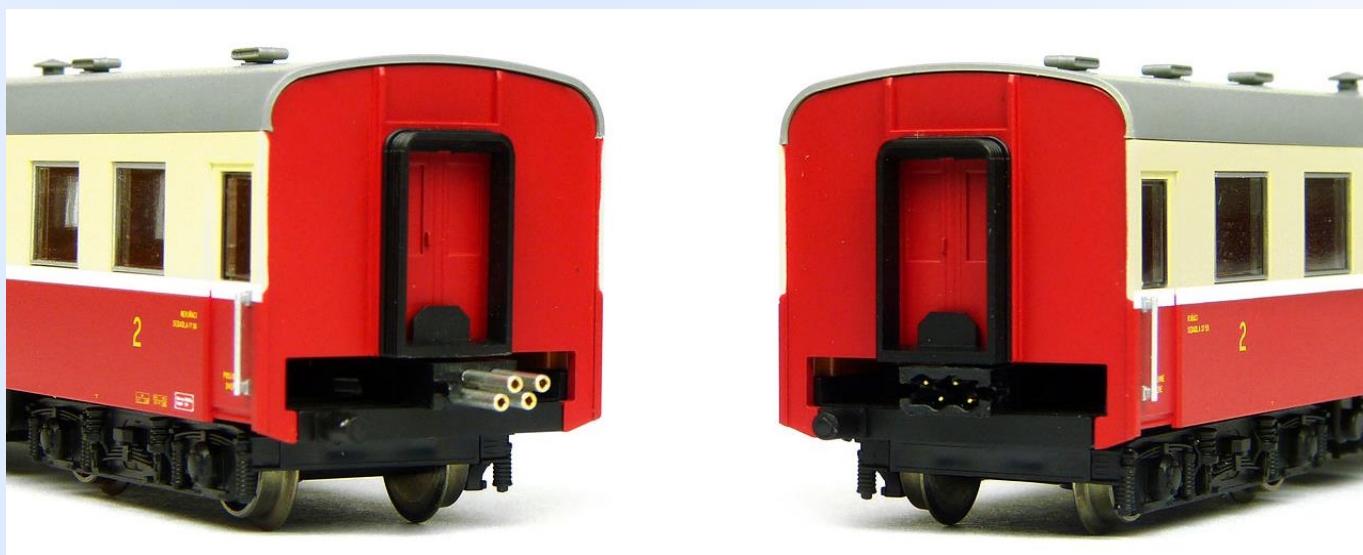
Obr. 1: Hnaný díl.

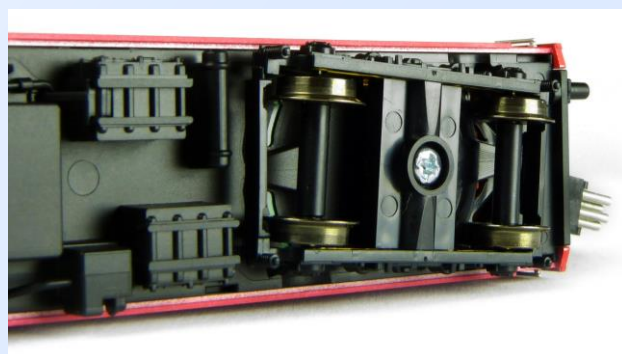
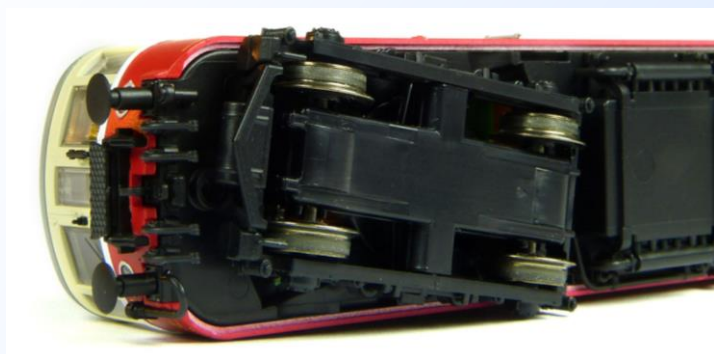
Obr. 2: Rozpojené díly.

Obr. 3: Spoj dílů v tahu, vzdálenost činí asi 1 mm. V tlaku jsou měchy téměř na sobě.

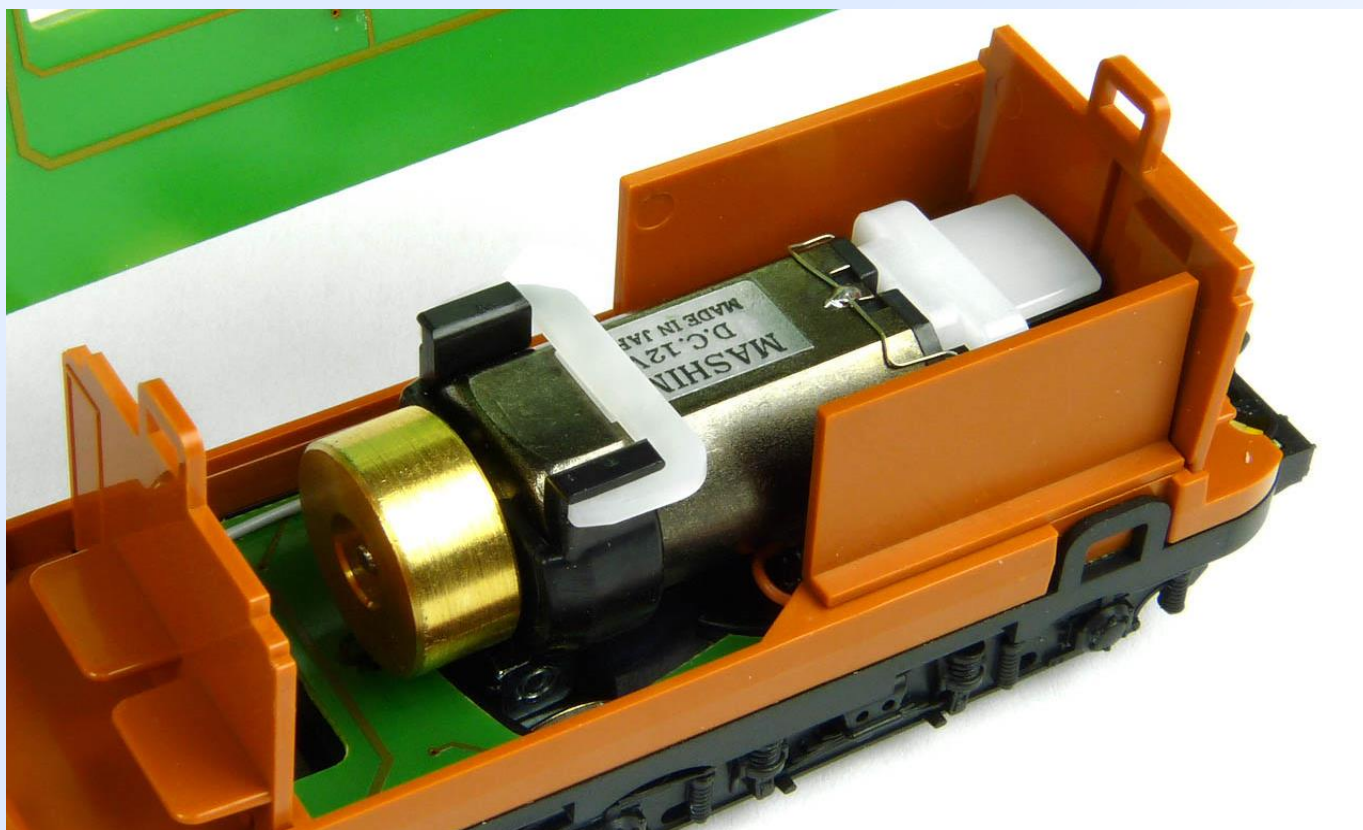
Obr. 4: Vnitřní čela modelu s kinematikami a kontakty.

Obr. 5 a 6: Hnaný podvozek s bandážovanými koly a běžný podvozek s oboustranně izolovanými nápravami.

Obr. 7 a 8: Rozebraný model.

Obr. 9: Pohled na motor upevněný na hnaném podvozku.

Obr. 10: Detail popisků – ukázka ne úplně dokonalého soutuisku žluté a červené barvy hvězdy.

Obr. 11: Detail popisků – nedotisknuté „Č“ ve vlastnické značce.

Obr. 12 a 13: Čelní, vnitřní a koncové osvětlení.

Obr. 14: Model na diorámatu.